

Lieta C-254/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 26. marts

Iesniedzējtiesa:

High Court (Īrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 13. marts

Prasītāja:

Friends of the Irish Environment Limited

Atbildētāja:

An Bord Pleanála

HIGH COURT

PĀRBAUDE TIESĀ

[..]

STARP

FRIENDS OF THE IRISH ENVIRONMENT LIMITED,

PRASĪTĀJA,

UN

AN BORD PLEANĀLA,

ATBILDĒTĀJA,

SHANNON LNG LIMITED,

PERSONA, KAS IESTĀJUSIES LIETĀ.

**AR RĪKOJUMU IZTEIKTS LŪGUMS EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAI
SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU**

1. IESNIEDZĒJTIESA

- 1 Šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 267. pantu iesniedz Īrijas Augstā tiesa [*High Court*]. [..]

2. LIETAS DALĪBNIKĒKI PAMATLIETĀ UN TO PĀRSTĀVJI

Friends of the Irish Environment Ltd. [..]

An Bord Pleanála [..]

[oriģ. 2. lpp.] *Shannon LNG Ltd.* [..]

3. STRĪDA PAMATLIETĀ PRIEKŠMETS UN BŪTISKIE FAKTI

Pārskats

- 2 Strīda pamatlietā priekšmets ir jautājums, vai lēmums pagarināt attīstības piekrišanas termiņu ietilpst Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (turpmāk tekstā – “Dzīvotņu direktīva”) ¹ darbības jomā. Konkrētāk, strīds attiecas uz jautājumu, vai Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punktā minētās procesuālās prasības piemēro vienīgi sākotnēji sniegtajai īstenošanas piekrišanai, vai arī kādam turpmākam lēmumam, ar ko pagarina (nosaka ilgāku) attīstības piekrišanas termiņu, bet liedz veikt jebkādas fiziskas izmaiņas sākotnēji atļautajā projektā.

Faktiskie apstākļi

- 3 2008. gada 31. martā *An Bord Pleanála* (Īrijas Valsts teritorijas plānošanas aģentūra) sniedza attīstības piekrišanu attiecībā uz sašķidrinātās dabasgāzes regazifikācijas termināli (turpmāk tekstā – “gāzes terminālis”) (turpmāk tekstā – “2008. gada plānošanas atļauja”).
- 4 Lēmuma pieņemšanas procesā *An Bord Pleanála* saskaņā ar valsts tiesību aktiem bija jāveic ierosinātās attīstības ietekmes uz vidi novērtējums (turpmāk tekstā – “IVN”). IVN bija prasīts arī Savienības tiesības gadījumos, kad projekts ietilpst kādā no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi

¹ OV L 206, 22.7.1992., 7.–50. lpp.

novērtējumu (turpmāk tekstā – “IVN direktīva”)² II pielikumā minētajām kategorijām.

- 5 Ierosināto projektu paredzēts īstenot divu *Natura 2000* īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, proti, i) *Lower River Shannon Special Area of Conservation* (teritorijas kods: IE0002165) un ii) *River Shannon and River Fergus Estuaries Special Protection Area* (teritorijas kods: IE0004077) tuvumā. **[oriģ. 3. lpp.]**
- 6 2008. gada 31. martā, proti, dienā, kad *An Bord Pleanála* pieņēma lēmumu par plānošanas atļaujas izsniegšanu, Dzīvotņu direktīva vēl nebija atbilstoši transponēta valsts tiesību aktos. Galvenajos īstenošanas noteikumos, proti, 1997. gada EK (Dabisko dzīvotņu) noteikumos (*S.I.* [normatīvais akts] Nr. 94, 1997. gads) Dzīvotņu direktīvā minētā atbilstošā novērtējuma veikšana bija nepareizi pielīdzināta IVN direktīvā minētā ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanai.
- 7 Eiropas Savienības Tiesa nosodīja šo transponēšanas pieeju savā spriedumā lietā C-418/04 Komisija/Īrija (ECLI:EU:C:2007:780). Jo īpaši skat. [230.] un [231.] punktu.
- 8 Spriedums lietā C-418/04 tika pieņemts 2007. gada 13. decembrī, proti, aptuveni trīs mēnešus, pirms *An Bord Pleanála* bija pieņēmusi lēmumu izsniegt 2008. gada plānošanas atļauju.
- 9 Tādēļ kopumā 2008. gada plānošanas atļauja tika izsniegta, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu, kurā Dzīvotņu direktīva vēl nebija atbilstoši transponēta. Formālajā lēmumā izsniegt plānošanas atļauju nav atsauces ne uz Dzīvotņu direktīvu, ne uz abām iepriekšminētajām Eiropas teritorijām. Tādējādi nevar apgalvot, ka lēmums ietvertu “pilnīgus, precīzus un galīgus konstatējumus un secinājumus, kas varētu kļiedēt jebkuras zinātniski pamatotas šaubas par šo projektu ietekmi uz attiecīgo teritoriju”, kā norādīts lietā C-404/09 Komisija/Spānija (ECLI:EU:C:2011:768).
- 10 2008. gada plānošanas atļaujā bija paredzēts, ka plānotie, ar attīstību saistītie darbi ir veicami un pabeidzami desmit gadu laikā (turpmāk tekstā – “*būvniecības posms*”). Atļaujā nav paredzēts noteikt termiņu turpmākai gāzes termināļa ekspluatācijai (turpmāk tekstā – “*ekspluatācijas posms*”).
- 11 Šajā gadījumā noteiktajā desmit gadu laikposmā netika uzsākti nekādi ar attīstību saistīti darbi. Kā norāda attīstītājs, darbu uzsākšanu cita starpā kavēja izmaiņas Īrijas politikā saistībā ar piekļuvi valsts gāzes sadales tīklam un vispārīgāk – ekonomiskā situācija kopš 2008. gada.
- 12 2017. gada septembrī attīstītājs iesniedza pieteikumu par attīstības noteikumu maiņu, lūdzot pagarināt būvniecības posmu vēl uz pieciem gadiem. *An Bord*

² OV L 26, 28.1.2012., 1.–21. lpp.

Pleanála nolēma apmierināt šo lūgumu, kā rezultātā būvniecības posma termiņš beigsies 2023. gada 31. martā. [oriģ. 4. lpp.]

- 13 Šis lēmums tika pārsūdzēts pārbaudes tiesā procesā *High Court*. *High Court* ir nolēmusi uzdot Eiropas Savienības Tiesai dažus prejudiciālus jautājumus.

4. ATBILSTOŠĀS TIESĪBU NORMAS

Savienības tiesības

- 14 Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punkts ir galvenā Savienības tiesību norma, saistībā ar kuru iesniedzējtiesa lūdz Savienības Tiesu sniegt interpretāciju.

Īrijas tiesību akti

- 15 Šajā saistībā īpaši svarīgas ir turpmāk minētās 2000. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likuma [*Planning and Development Act 2000*] (Nr. 30, 2000. gads) (turpmāk tekstā – “*PDA 2000*”) normas.

- 16 *PDA* 40. panta 1. punktā ir noteikts, ka pēc plānošanas atļaujā norādītā būvniecības posma termiņa beigām atļauja zaudē spēku.

“40.—(1) Saskaņā ar 2. apakšpunktu atļauja, kas tiek izsniegta atbilstoši šai daļai, pēc atbilstošā laikposma (taču neskarot visa, kas veikts pirms šī laikposma beigām, spēkā esamību), zaudē spēku attiecībā uz:

- a) visu attīstību, ja attīstība, uz ko attiecas atļauja, nav uzsākta šajā laikposmā;
 - b) attīstības daļu, kas nav īstenota šajā laikposmā, ja attīstība tiek uzsākta šajā laikposmā.”
- 17 *PDA* 2000 42. pantā ir paredzēta plānošanas atļaujas pagarināšana. Īsumā 42. pantā ir paredzēti divus alternatīvi pamatojumi, balstoties uz kuriem ir iespējams iesniegt pieteikumu termiņa pagarināšanai. Pirmais pamatojums ir gadījums, kad laikposmā, kuru tiek lūgts pagarināt, ir veikti apjomīgi darbi atbilstoši plānošanas atļaujai un attīstību ir plānots pabeigt saprātīgā laikposmā. Otrais pamatojums ir gadījums, kad pieteikuma pamatā ir komerciāla, ekonomiska vai tehniska rakstura apsvērumi, ko pieteikuma iesniedzējs nespēj kontrolēt un kas ir būtiski traucējuši uzsākt attīstību vai veikt apjomīgus darbus atbilstoši plānošanas atļaujai.
- 18 Otrā pamatojuma, t.i., komerciāla, ekonomiska vai tehniska rakstura apsvērumu gadījumā, 42. pantā ir paredzēti vairāki aizsargpasākumi, lai nodrošinātu, ka neizmantotās plānošanas [oriģ. 5. lpp.] atļaujas nekaitē plānošanas politikas attīstībai. Tā, piemēram, termiņu nav iespējams pagarināt, ja attīstības plānā kopš atļaujas izsniegšanas dienas ir bijušas tik būtiskas attīstības mērķu izmaiņas, ka tā

rezultātā attīstība vairs neatbilstu atbilstošai teritorijas plānošanai un ilgtspējīgai attīstībai. Turklāt nedrīkst būt nekādu neatbilstību ministrijas noteiktajām pamatnostādņēm.

- 19 Tāpat ir jānorāda, ka minētajos noteikumos ir paredzēts arī aizsargpasākums, lai nodrošinātu atbilstību gan IVN direktīvai, gan Dzīvotņu direktīvai, proti, *gadījumā, ja attīstība nav uzsākta*, vietējai teritorijas plānošanas iestādei ir jāpārliciecinās, ka ietekmes uz vidi novērtējums vai atbilstošais novērtējums, vai arī nepieciešamības gadījumā abi šie novērtējumi ir veikti pirms plānošanas atļaujas izsniegšanas (skat. 42. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta IV) apakšpunktu).
- 20 42. pantā ir paredzēts papildu aizsargpasākums saistībā ar termiņu, uz kādu var tikt piešķirts pagarinājums. Ir skaidri paredzēts, ka šāds papildu laikposms nedrīkst pārsniegt piecus gadus. Turklāt pieteikumu termiņa pagarināšanai iespējams iesniegt tikai vienu reizi.
- 21 *PDA 2000* 146. B un 146.C pantā ir paredzēta kārtība, kādā iespējams mainīt atsevišķu plānošanas atļaujas veidu saistībā ar stratēģisku infrastruktūras projektu. Šajos pantos nav paredzēti īpašas normas par pārbaudes vai atbilstoša novērtējuma veikšanu, kā norādīts Dzīvotņu direktīvā.
- 22 *PDA 2000* 50. pantā (ar grozījumiem) ir noteikts, ka persona nevar apstrīdēt plānošanas lēmuma spēkā esamību, izņemot gadījumu, kad tā iesniedz pieteikumu par lēmuma pārbaudi tiesā. Pieteikums lēmuma pārbaudei tiesā ir jāiesniedz astoņu nedēļu termiņā. Atsevišķos apstākļos, kas ir konkrēti noteikti, *High Court* pēc saviem ieskatiem drīkst pagarināt šo termiņu.
- 23 Valsts tiesas šādu termiņu ir interpretējušas kā šķērsli lietas dalībniekam pārbaudes tiesā procesā, kas ir vērsts uz turpmāku plānošanas lēmumu, iesniegt sūdzības, kuras pēc būtības ir vērstas uz kādu *iepriekšēju* plānošanas lēmumu, attiecībā uz ko termiņš jau sen ir beidzies. Tiesa var izbeigt pārbaudes tiesā procesu, pamatojoties uz iepriekšminēto. Šajā gadījumā tiesa izskatīs pārsūdzības būtību, nevis vienīgi tās formu. Tādējādi formāla pamatojuma neesamība, balstoties uz kuru tiek lūgts atcelt iepriekšējo plānošanas lēmumu, nav noteicoša. **[orig. 6. lpp.]**
- 24 Šajā gadījumā visticamāk pastāv konflikts starp i) valsts judikatūru par termiņiem un ii) Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, kas uzliek kompetentajai iestādei pienākumu īstenot korektīvos pasākumus. Šāds pienākums īstenot korektīvos pasākumus ir noteikts spriedumos lietā C-201/02 *Wells* (ECLI:EU:C:2004:12) un lietā C-348/15 *Stadt Wiener* (ECLI:EU:C:2016:882). Kā noprotams, Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izšķir i) termiņa noteikšanu tiesvedības ierosināšanai saistībā ar attīstības piekrišanu, kas ir sniegta, iespējams, pārkāpjot IVN direktīvu, un ii) (pastāvīgu) pienākumu kompetentajai iestādei īstenot korektīvos pasākumus. Līdzīgi principi visticamāk attiecas arī uz Dzīvotņu direktīvu. Ar spriedumu lietā C-399/14 *Grüne Liga* (ECLI:EU:C:2016:10), – gan saistībā ar

Dzīvotņu direktīvas 6. panta 2. punktu – ir atzīts, ka attiecīgā novērtējuma atbilstību vēlāk var nākties pārskatīt.

- 25 Valsts tiesību akti, ar kuriem ir īstenota Dzīvotņu direktīva, tika pārskatīti pēc tam, kad Eiropas Savienības Tiesa bija pasludinājusi spriedumu lietā C-418/04 Komisija/Īrija (ECLI:EU:C:2007:780). Jaunā režīma divi galvenie pīlāri ir *PDA 2000 XAB* daļa (kas iekļauta ar 2010. gada Teritorijas plānošanas un attīstības (grozījumu) likumu) un 2011. gada Noteikumi par putniem un dabiskajām dzīvotnēm [*Birds and Natural Habitats Regulations 2011*] (S.I. Nr. 477, 2011. gads). Kā noprotams, to mērķis ir abu režīmu savstarpēja izslēgšana, t.i., lēmumi saistībā ar vidi ir pieņemami atbilstoši vienam vai otram, bet ne abiem režīmiem. Tomēr, kā izklāstīts iepriekš, *An Bord Pleanála* uzskata, ka, pieņemot lēmumus saistībā ar vidi, ir izšķirama arī *trešā* kategorija, kas neietilpst nevienā no minētajiem režīmiem.
- 26 Ikvienā režīmā tiesību aktos ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kas atbilst Dzīvotņu direktīvā minētajām procesuālajām prasībām, savukārt pēc tam – veids, kādā pieņemami lēmumi saistībā ar vidi atbilstoši vispārīgajiem noteikumiem. Tādējādi ir iespējams izvairīties no nepieciešamības izdarīt grozījumus daudzos atsevišķos tiesību aktos.
- 27 Lēmumu spektrs saistībā ar *PDA 2000 XAB*. daļu ir šaurāks, nekā attiecībā uz 2011. gada Noteikumiem par putniem un dabiskajām dzīvotnēm. *XAB* daļa attiecas uz lēmumiem, kas saskaņā ar *PDA 2000* 177.U panta 8. punktu ir definēti kā “piekrišana ierosinātajai attīstībai”:

“(8) Šajā pantā ar “piekrišanu ierosinātajai attīstībai” attiecīgi saprot:

- a) piekrišanas sniegšanu;
- b) Aģentūras lēmumu sniegt piekrišanu plānošanas pieteikumam vai apelācijai; [oriģ. 7. lpp.]
- c) attīstības piekrišanu saskaņā ar IX daļu;
- d) apstiprinājumu attīstībai, ko var īstenot vietējā iestāde saskaņā ar X daļu vai *XAB* daļu, vai attīstībai, ko var īstenot saskaņā ar XI daļu;
- e) apstiprinājumu attīstībai plūdmaiņu joslā saskaņā ar XV daļu;
- f) apstiprinājumu attīstībai saskaņā ar [...] [2001. gada Transporta (dzelzceļa infrastruktūras) likuma [*Transport (Railway Infrastructure) Act 2001*] 43. pantu;
- g) apstiprinājumu attīstībai saskaņā ar 1993. gada Ceļu likuma [*Roads Act 1993*] 51. pantu; vai
- h) aizstājošo piekrišanu saskaņā ar *XA* daļu.”

- 28 Šie visi ir lēmumi, kas tiek pieņemti vai nu saskaņā ar *PDA 2000*, vai arī ko pieņem *An Bord Pleanála*, īstenojot kādu funkciju, kura tai ir nodota, piemēram, saskaņā ar *Roads Act* (Ceļu likumu).
- 29 Attiecīgi iepriekšminētie lēmumi neietver lēmumu, kas tiek pieņemts vai nu saskaņā ar *PDA 2000* 42. pantu, vai arī 146.B pantu.
- 30 2011. gada Noteikumu par putniem un dabiskajām dzīvotnēm darbības joma ir daudz plašāka, un to nosaka atbilstošās jēdzienu “piekrišana” un “projekts” definīcijas saskaņā ar to normu Nr. 2.

- 31 Jēdziens “piekrišana” ir definēts šādi:

““piekrišana” ir jebkura licence, piekrišana, atļauja, izņēmums, piekrišanu apstiprinošs dokuments, apstiprinājums vai jebkāds cits pilnvarojums, ko publiska iestāde vai kāds tās vārdā izsniedz saistībā ar jebkuru darbību, plānu vai projektu, kas var ietekmēt kādu Eiropas teritoriju, un kurā ir paredzēts, ka publiskajai iestādei ir jāpieņem pašai savi zemes izmantošanas plāni vai projekti[.]”

- 32 Jēdziens “projekts” ir definēts šādi:

““projekts”, izņemot jebkuru projektu, kam 2000.–2011. gada Teritorijas plānošanas un attīstības likuma izpratnē ir nepieciešama attīstības piekrišana, ja vien tam nav pretēji nolūki, ir:

- a) zemes izmantošanas vai infrastruktūras attīstība, tostarp jebkāda veida zemes ierīkošana vai projekti saistībā ar zemi;
- b) minerālresursu ieguve vai izmantošana, to ģeoloģiskā izpēte, kūdras ieguve vai atjaunojamo energoresursu izmantošana; un
- c) jebkuras citas ar zemes izmantošanu saistītas darbības,

kas publiskajai iestādei ir jāņem vērā, pieņemot, īstenojot, atļaujot vai apstiprinot, tostarp pārskatot, pārbaudot, atjaunojot vai pagarinot, iepriekšējo apstiprinājumu termiņus, un kas neatkarīgi no iepriekšminētā vispārīgā rakstura ietver jebkuru a), b) vai c) apakšpunktā minēto projektu, uz kuru attiecas likumā noteikto pilnvaru īstenošana šī projekta īstenošanai, vai jebkurš apstiprinājums, kas ir nepieciešams projekta īstenošanai saskaņā ar minēto Noteikumu Otrajā pielikumā ietvertajiem normatīvajiem aktiem;”
[oriģ. 8. lpp.].

- 33 Attiecībā uz “projekta” definīciju iestādes ir centušās izvairīties no 2011. gada Noteikumu par putniem un dabiskajām dzīvotnēm un *PDA 2000* XAB daļas pārklāšanās. Kā noprotams, ja “projekts” ir pasākums, kam *PDA 2000* izpratnē ir nepieciešama “attīstības piekrišana”, tad tas neietilpst 2011. gada Noteikumu darbības jomā. Tomēr saistība ar tiesību aktos izmantoto terminoloģiju galvenā

problēma ir tāda, ka jēdziens “attīstības piekrišana” *PDA 2000* patiesībā nav definēts. Tam pēc būtības vislīdzīgākais jēdziens ir “piekrišana ierosinātajai attīstībai”, kā norādīts 177.U panta 8. punktā. Jēdziens “attīstības piekrišana”, protams, ir definēts Eiropas tiesībās, it īpaši IVN direktīvā.

- 34 Varētu pieņemt, ka abi režīmi, t.i., XAB daļa un 2011. gada Noteikumi ir savstarpēji izslēdzoši. Tas nozīmē, ka, 2011. gada Noteikumos (normā Nr. 2) minētā jēdziena “projekts” definīcijā atsaucoties uz *PDA 2000* minēto attīstības piekrišanu, bija paredzēts norādīt, ka gadījumā, ja kāda lēmumu pieņemšanas procedūra ir īstenojama saskaņā ar *PDA 2000* XAB daļu, noteikumiem nav jādublējas ar 2011. gada Noteikumos izvirzītajām prasībām. Tomēr tiesību aktos lietotā terminoloģija patiesībā ir neprecīza.

5. LŪGUMA PAMATOJUMS

- 35 Galvenā strīda problēma šajā tiesvedībā ir jautājums, vai attīstības piekrišanas būvniecības posma pagarināšanu vai ilgāku noteikšanu skar Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punkts. Eiropas Savienības Tiesā izskatīšanā ir līdzīgs jautājums lietā C-411/17 *Inter-Environnement Wallonie ASBL*. Ģenerālvokāte J. Kokote [J. Kokott] sniedza secinājumus 2018. gada 29. novembrī (ECLI:EU:C:2018:972).
- 36 Turpmāk minēto iemeslu dēļ *High Court* ir secinājusi, ka ar sagaidāmo spriedumu lietā C-411/17 nevarēs atrisināt visus jautājumus, kuri *High Court* ir jāatrisina pamatlietā. Pirmkārt, lūgtā termiņa pagarinājuma būtība atšķiras no abām tiesvedībām. Lieta C-411/17 attiecas uz projekta *ekspluatācijas posma* termiņu, proti, – elektroenerģijas ražošana bija jāpārtrauc līdz 2015. gadam, taču Beļģijas tiesību aktos turpmāk izdarīto grozījumu rezultātā. Turpretim *High Court* tiesvedībā esošajā pamatlietā tiek izskatīts jautājums par [oriģ. 9. lpp.] projekta *būvniecības posma* termiņu. Tādēļ ir sagaidāms, ka, pat ja Eiropas Savienības Tiesa lietā C-411/17 atzītu, ka uz lietas faktiem attiecas Dzīvotņu direktīva, *High Court* joprojām būtu jāizskata jautājums par to, vai uz būvniecības posma termiņu attiecas atšķirīgi principi.
- 37 Otrkārt, lietas C-411/17 pamatfakti attiecas uz atomelektrostaciju. Tādējādi šajā lietā rodas jautājumi saistībā ar *pārrobežu* ietekmi, no kā savukārt izriet jautājumi saistībā ar *Espo* konvenciju, kas nav piemērojami attiecībā uz *High Court* tiesvedībā esošo pamatlietu. Tāpat no minētā var izrietēt jautājumi saistībā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu.
- 38 Treškārt, fakts, ka *An Bord Pleanála* ir veikusi pārbaudi pēc *ad hoc* principa, nozīmē, ka var nākties izskatīt jautājumu par to, kādi apsvērumi lēmuma pieņemējam ir jāņem vērā, veicot novērtējumu attiecībā uz pieteikumu attīstības piekrišanas termiņa pagarināšanai. Šajā gadījumā ir jānoskaidro, kas tieši ir jāizvērtē. Vai pietiek ar to, ka kompetentā iestāde nosaka izmaiņas tiesiskajā regulējumā, piemēram, i) Eiropas teritoriju pagaidu noteikšana; ii) vides apstākļu izmaiņas apkārtējā teritorijā un iii) jaunākās zinātnes atziņas, vai arī kompetentajai iestādei ir jāpārdomā pats projekta princips? Tāpat būs jānoskaidro, vai atbilde uz

šo jautājumu var būt citāda gadījumā, ja sākotnējās plānošanas atļaujas izsniegšanas brīdī nav atbilstoši ievērotas Dzīvotņu direktīvas prasības (skat. lietu C-201 *Wells* un lietu C-399/14 *Grüne Liga*).

- 39 Ceturtkārt, fakts, ka 2008. gada plānošanas atļaujas termiņš beidzās, pirms *An Bord Pleanála* bija pieņēmusi lēmumu pagarināt atļaujas termiņu, var būt nozīmīgs, Eiropas Savienības Tiesai analizējot *High Court* norādi uz 267. pantu. Strīdīgs jautājums ir vismaz tas, vai lēmums *atjaunot* plānošanas atļauju, kuras termiņš ir beidzies, vairāk ir vērst uz “attīstības piekrišanas” sniegšanu, nevis esošās plānošanas atļaujas termiņa pagarināšanu.
- 40 Piektkārt, Īrijas tiesības jau paredz tiesību normu, kuras mērķis ir nodrošināt atbilstību Dzīvotņu direktīvas prasībām, izvērtējot pieteikumu plānošanas atļaujas termiņa pagarināšanai, proti, *PDA 2000* 42. pants. *High Court* uzskata, ka, pareizi interpretējot [oriģ. 10. lpp.] *PDA 2000*, pieteikumu plānošanas atļaujas termiņa pagarināšanai var iesniegt vienīgi saskaņā ar 42. pantu, nevis 146.B un 146.C pantu. Attīstītājs apgalvo, ka *High Court* nav tiesīga atsaukties uz šo tiesiskā regulējuma interpretāciju gadījumos, kad pārbaudes tiesā pieteikuma iesniedzējs savos paskaidrojumos nav norādījis argumentu, ka lēmums pagarināt plānošanas atļauju tika pieņemts, pamatojoties uz neatbilstošu pantu. Rodas jautājums, vai valsts tiesas, piemēram, *High Court* pienākums interpretēt valsts tiesību aktus saistībā ar Savienības tiesībām var būt atkarīgs no tā, vai lietas dalībnieki pamatlietā šajā ziņā ir izvirzījuši *skaidru pamatu*.
- 41 Visbeidzot *An Bord Pleanála* un attīstītājs apgalvo, ka iebildumu iesniedzējs saistībā ar pieteikumu par pārbaudi tiesā, lai apstrīdētu spēkā esamību lēmumam piešķirt attīstības piekrišanas termiņa pagarinājumu, nevar apgalvot, ka sākotnējais lēmums piešķirt attīstības piekrišanas termiņa pagarinājumu nebija spēkā neatbilstības Dzīvotņu direktīvai dēļ. No šī jautājuma izriet turpmāk norādītais sestais jautājums. [oriģ. 11. lpp.]

6. PREJUDICIĀLIE JAUTĀJUMI, KAS IESNIEGTI SASKAŅĀ AR 267. PANTU

- (1) Vai lēmums pagarināt attīstības piekrišanas termiņu ir vienošanās par projektu, kā rezultātā tiek piemērots Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (turpmāk tekstā – “*Dzīvotņu direktīva*”) 6. panta 3. punkts? [..]
- (2) Vai atbildi uz 1. jautājumu ietekmē kāds no turpmāk minētajiem apsvērumiem?
- (A) Attīstības piekrišana (kuras termiņu ir lūgts pagarināt) ir sniegta saskaņā ar valsts tiesību normu, ar kuru Dzīvotņu direktīva nebija atbilstoši īstenota, kā rezultātā Dzīvotņu direktīvā minētais atbilstošais novērtējums tiesību aktos tika nepareizi pielīdzināts IVN direktīvā (Direktīvā 2011/92/ES) minētajam ietekmes uz vidi novērtējumam. [..]

- (B) Sākotnēji sniegtajā attīstības piekrišanā nav norādīts, vai pieteikums sniegt piekrišanas izskatīts Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punkta 1. vai 2. posmā, un tas neietver “pilnīgus, precīzus un galīgus konstatējumus un secinājumus, kas varētu kļiedēt jebkuras zinātniski pamatotas šaubas par šo projektu ietekmi uz attiecīgo teritoriju”, kā norādīts lietā C-404/09 Komisija/Spānija.
- (C) Attīstības piekrišanas sākotnējais termiņš ir beidzies, un tā rezultātā attīstības piekrišana ir zaudējusi spēku attiecībā uz visu attīstību. Neviena ar attīstību saistītais darbs nedrīkst tikt veikts saskaņā ar attīstības piekrišanu, par kuras termiņa iespējamo pagarināšanu nav pieņemts lēmums.
- (D) Saskaņā ar attīstības piekrišanu nekad nav veikti nekādi ar attīstību saistīti darbi. **[oriģ. 12. lpp.]**
- (3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, kādi apsvērumi kompetentajai iestādei ir jāņem vērā, īstenojot 1. posma pārbaudi saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. punktu? Piemēram, vai kompetentajai iestādei ir jāņem vērā kāds no turpmāk minētajiem apsvērumiem vai visi turpmāk minētie apsvērumi, proti, i) vai ir kādas izmaiņas ierosinātajos darbos un zemes izmantošanā; ii) vai pēc dienas, kad ir pieņemts lēmums sniegt attīstības piekrišanu, ir bijušas kādas vides apstākļu izmaiņas, piemēram, saistībā ar Eiropas teritoriju noteikšanu; iii) vai ir bijušas kādas attiecīgas izmaiņas zinātniskajās atziņās, piemēram, vairāk aktualizēti pētījumi saistībā ar noteiktām interesēm, kas skar Eiropa teritorijas? Vai kompetentajai iestādei ir jāveic visas attīstības ietekmes uz vidi novērtējums?
- (4) Vai ir jānošķir i) attīstības piekrišana, ar ko nosaka termiņu ekspluatācijas laikposmam (ekspluatācijas posmam), un ii) attīstības piekrišana, ar ko nosaka vienīgi termiņu laikposmam, kurā var veikt būvdarbus (būvniecības posmam), taču, pieņemot, ka būvdarbi ir pabeigti paredzētajā termiņā, nenosaka nekādu termiņu darbībai vai ekspluatācijai?
- (5) Cik lielā mērā – ja vispār tāds ir – valsts tiesai ir pienākums interpretēt tiesību aktus, ciktāl tas ir iespējams saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas un Orhūsas konvencijas noteikumiem, ievērojot prasību, ka lietas dalībnieki ir skaidri izvirzījuši šos ar interpretāciju saistītos jautājumus? Precīzāk, ja valsts tiesībās ir paredzētas divas lēmumu pieņemšanas procedūras, no kurām tikai viena nodrošina atbilstību Dzīvotņu direktīvai, – vai valsts tiesai ir pienākums interpretēt valsts tiesību aktus tādējādi, ka var tikt izmantota vienīgi tā lēmumu pieņemšanas procedūra, kas nodrošina minēto atbilstību, lai gan lietas dalībnieki tiesā iesniegtajā lietā nav skaidri prasījuši precīzu interpretāciju?
- (6) Ja atbilde uz iepriekšminēto 2. jautājuma A) daļu ir tāda, ka ir būtiski ņemt vērā, vai attīstības piekrišana (kuras termiņu ir lūgts pagarināt) ir sniegta saskaņā ar valsts tiesību normu, ar kuru Dzīvotņu direktīva nav atbilstoši īstenota, – vai valsts tiesai ir pienākums nepiemērot valsts procesuālo tiesību normas, kas liedz

iebildumu iesniedzējam apstrīdēt iepriekš sniegtās attīstības piekrišanas spēkā esamību (kuras termiņš ir beidzies), ņemot vērā vēlāku pieteikumu attīstības piekrišanas sniegšanai? **[oriģ. 13. lpp.]**

Vai šāda valsts procesuālo tiesību norma ir pretrunā pienākumam īstenot korektīvos pasākumus, kā nesen atkārtoti tika uzsvērts lietā C-348/15 *Stadt Wiener*?

[..]

High Court (Īrija)

2019. gada 13. martā

DARBA VERSIJA